

Relația Școală-Familie-Societate

Prof. DUȚA CULACHI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 22 GALAȚI

Școala este una dintre instituțiile esențiale ale societății ale cărei rezultate influențează atât evoluția beneficiarilor ei direcți, cât și pe cea a comunităților- beneficiarii indirecti. Pe fondul schimbărilor pe care le traversează societatea românească, în încercarea de căutare și cristalizare a identității, școala are un rol primordial în refacerea identității sociale și valorizarea potențialului uman, în concordanță cu direcțiile europene prioritare de acțiune în domeniul educației: identificarea factorilor implicați în domeniul educațional și stabilirea rolului și a responsabilităților fiecărui factor; susținerea parteneriatelor cu toți factorii sociali interesați de dezvoltarea educației; stabilirea setului de valori care să orienteze evoluția societății și a educației sale.

Familia reprezintă principalul factor al parteneriatului școală-comunitate locală. Pe de o parte, familia este un factor de educație informală, pe de altă parte, aceasta are obligații și drepturi care decurg din statutul de elevi ai copiilor ei în sistemul formal de educație.

Forme de organizare ale relației școală-familie. În ceea ce privește relația dintre școală și părinți cele mai frecvente forme de organizare a acestei relații sunt :

- Ședințele cu părinții
- Discuții individuale între cadrele didactice și părinți
- Organizarea unor întâlniri cu părinții
- Implicarea părinților în manifestări culturale ale școlii și activități recreative
- Voluntariat
- Asociațiile de părinți.

La nivelul școlii, părinții sunt implicați în mai mult tipuri formale de organizare: 1. Consiliul reprezentativ al părinților / Asociația de părinți 2. Consiliul clasei 3. Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității în școală 4. Comitetul de părinți ai clasei. Conform noii legi a educației, relațiile dintre instituțiile școlare și familiile elevilor îmbracă noi dimensiuni formale: în Art. 14 se stipulează că : MEN proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul educației și prin consultarea structurilor asociative reprezentative ale părinților. - Părinții se pot implica și în alegerea disciplinelor din curriculum la decizia școlii.

Consiliul de administrație al unității de învățământ, în urma consultării elevilor, părinților și pe baza resurselor disponibile, stabilește curriculum la decizia școlii. Programele școlare pentru disciplinele/domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire opționale se elaborează la nivelul unităților de învățământ” și prin consultarea structurii asociative a părinților.

Conform legii, învățământul preuniversitar este centrat pe beneficiari, iar toate deciziile majore vor fi luate atât prin consultarea reprezentanților beneficiarilor primari (Consiliul Național al Elevilor) și prin consultarea obligatorie a reprezentanților beneficiarilor secundari și terțiari, respectiv a structurilor asociative reprezentative ale părinților.

Școala, alături de alte instituții care funcționează în comunitate este direct influențată de nivelul de dezvoltare comunitară. Dezvoltarea comunitară - urmărește astfel promovarea „binelui

comun” încurajează sentimentul de apartenență al individului la aceasta și-l face responsabil de dezvoltarea ei. Din această perspectivă, dezvoltarea comunitară poate fi definită ca un proces social prin care indivizii dintr-o comunitate se adaptează tot mai bine la aspectele specifice ale unei lumi în permanentă schimbare. În esență, dezvoltarea comunitară vizează: crearea unei comunități puternice, active, unite, capabile să-și identifice și să-și rezolve problemele fără intervenția unor factori din afara ei; cooperarea locuitorilor în rezolvarea unor probleme care le afectează existența; oamenii își asumă responsabilități pentru destinul comunității în care trăiesc, sunt mândri de comunitatea lor; comunitatea este solidară cu membrii ei, mai ales cu cei aflați în dificultate; existența controlului comunitar.

Dezvoltarea școlii către o școală comunitară trebuie privită din cel puțin două perspective: aceea a eforturilor depuse de către comunitate în ansamblu în scopul dezvoltării (nivel crescut al investițiilor, venituri bune pe cap de locuitor, investiții în infrastructură în general și în infrastructura școlii etc.); eforturi depuse de către școală în scopul adaptării la cerințele comunității.

Relația școală-comunitate locală este influențată de o mulțime de factori: mediul social al comunității (urban, rural, așezare geografică etc.); gradul de cultură, nivelul studiilor populației din comunitate care influențează și viața școlii; profesiile dominante din societate, care pot deveni modele pentru copii și pot influența orientarea școlară și profesională; dezvoltarea economică și tehnologică a comunității, percepția școlii în comunitate. O școală dezvoltată într-o comunitate este motorul dezvoltării comunitare.

Școala trebuie să fie deschisă la nevoile comunității, să identifice acele domenii în care poate dezvolta parteneriate comunitare: alternative de petrecere a timpului liber pentru copii și tineri, activități de educație rutieră, educație pentru sănătate, ajutorarea vârstnicilor, a familiilor sărace etc. O școală dezvoltată este aceea care răspunde unei game cât mai largi de nevoi ale beneficiarilor săi, este deschisă la parteneriate, cu oameni pregătiți și motivați.

Bibliografie:

1. Băran- Pescaru, A., „Parteneriat în educație”, București, Editura Aramis Print, 2004.
2. Vrășmaș, E., A., „Consilierea și educația părinților”, București, Editura Aramis 2002.
3. Popescu, M., „Implicarea comunității în procesul de educație”, Centrul Educația 2000+, Corint, București, 2000.